

Zienswijze Wet Voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren

Graag maak ik van de gelegenheid gebruik mijn zienswijze te geven over uw voorgenomen wetswijziging inzake: “Wet Voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren.”

Enkel feiten zouden ten grondslag moeten liggen aan het aanpassen van de wet en niet politieke redenen. De Memorie van Toelichting geeft een aantal antwoorden op de vraag “Waarom deze wetswijziging”. Er wordt ingespeeld op sentimenten dat het beter zou zijn dat de Staat controle uitoefent op alle onderwijsgerechtigde kinderen. Zodat de onderwijskwaliteit van alle kinderen inzichtelijk is. Hierbij wordt echter volledig voorbij gegaan aan de vrijheid die ouders moreel gezien behoren te hebben in het kader van het opvoeden van hun kind. De rapportages waarnaar verwezen wordt in de memorie van toelichting en aanvullende adviezen gaan hier eveneens aan voorbij. De indruk wordt gewekt dat er gewerkt wordt aan een (internationaal) Staatsonderwijssysteem, met als uitgangspunt: “De Staat bepaald in de basis wat ieder kind moet weten, geloofs- en levensovertuiging worden daarbij als extra en niet primair gezien”.

Mijn zienswijze richt zich in hoofdlijnen op een vijftal punten:

- Wie is verantwoordelijk voor het kind
- Vrijheid van geloof- en levensovertuiging;
- Recht op onderwijs, geen onderwijsverplichting
- Bekostiging;
- Vrijheid van leven.

Wie is verantwoordelijk voor het kind

Ouders zijn voor de wet verantwoordelijk voor hun kind totdat deze meerderjarig is. Dat betekent dat zij in de basis in ALLES voor het kind verantwoordelijk is: financiën, gezondheid, en dergelijke, maar dus ook qua opvoeding en onderwijs.

Wanneer een ouder zijn kind inschrijft in een school sta ik erachter dat een school aan door de Staat opgestelde regels moet voldoen, er vaste kerndoelen en leerlijnen zijn, die vervolgens door de onderwijsinspectie worden getoetst en gehandhaafd. Immers wil je als ouder de garantie dat wanneer jij je kind uit handen geeft, het een goede (leer)ontwikkeling doormaakt. Daarop vertrouwt je je kind dan toe aan de school en terecht dat de Staat zich hiermee bemoeit.

Voor bijvoorbeeld de kinderopvang geldt hetzelfde. Breng je als ouder jouw kind naar een commerciële kinderopvang of commerciële gastouder dan moet deze ook aan kwaliteitseisen en regels voldoen die vervolgens door de Staat worden gecontroleerd. Kies je er als ouder echter voor om jouw kind geen gebruik te laten maken van deze opvang, dan ben je zelf verantwoordelijk voor jouw kind. Jij, als ouder, neemt dan de verantwoordelijkheid voor de financiën, veiligheid, gezondheid en ontwikkeling van het kind voor de volle 100% op je.

Dezelfde vergelijking gaat dan ook op voor onderwijs. Breng je je kind naar school, dan is er controle vanuit de Staat en moet de school dus aan eisen voldoen. Kies je ervoor om, vanuit religieus oogpunt je kind niet in te schrijven in een school, dan is het voor 100% de verantwoording van de ouder! Daar ligt dan geen verantwoording meer bij de Staat.

De volledige verantwoordelijkheid ligt dan bij de ouder om het kind zo op te voeden en te onderwijzen dat het later in de maatschappij kan functioneren.

Dit is een primair recht van vrijheid!

Vrijheid van geloofs- en levensovertuiging

Geloof en levensovertuigingen staan vrij van de maatschappelijke klasse van de ouder. Rijke of arme ouders, laag- of hoogopgeleide ouders, iedere ouder moet dezelfde kans krijgen om zijn kind volgens zijn eigen geloofs- of levensovertuiging te laten opgroeien. De nu voorliggende wetwijziging maakt thuisonderwijs voor onvoldoende geschoolde en financieel daadkrachtige ouders onmogelijk om straks aan de, door de inspectie gestelde normen, te voldoen. Dit is een vorm van discriminatie op basis van scholing en financiën! Is de Staat er niet juist voor om de mogelijkheden voor iedereen gelijk te maken/te houden?

Het wetsvoorstel heeft er alle schijn van dat u thuisonderwijs praktisch gezien onmogelijk wilt maken. Thuisonderwijzende ouders zijn in hun geloofs- en levensovertuiging wijs geworden en kunnen dit als beste op hun kinderen overbrengen. In vele gebieden in Nederland wonen weinig mensen met dezelfde geloofsovertuiging bij elkaar om een school op redelijke afstand en met voldoende leerlingen te kunnen vormen. Enkel in de grote steden is het enigszins mogelijk. In de periferie is het aantal kinderen dat opgroeit in gezinnen met een andere geloofs- of levensovertuiging kleiner, waardoor het starten van een school, gelet op de geldende wet- en regelgeving hiervoor, praktisch onmogelijk is. Het recht op vrijstelling uit religieus en levensbeschouwelijk oogpunt is dan ook een groot goed voor deze groep ouders en kinderen. Met het aanscherpen van de regelgeving rondom thuisonderwijs maakt u thuisonderwijs op basis van geloofs- of levensbeschouwing praktisch gezien onmogelijk en is het slechts weggelegd voor hoogopgeleide en vermogende ouders. Daarmee wordt de vrijheid van geloof, zoals opgenomen in de Grondwet, met voeten getreden!

Er is een internationaal recht op onderwijs, geen onderwijsverplichting

De geloofs- of levensovertuiging van ieder mens staat vrij van de maatschappelijke klasse waarin hij leeft. Voor iedereen moeten de kansen daarom gelijk zijn. Met deze wet wordt er vooral gekeken naar de gelijkheid vanuit de ontwikkelingsmogelijkheden van het kind, maar niet vanuit de rechten van de ouders. Dit is een suggestieve motivatie, waarbij ingespeeld wordt op het sentiment dat welke voor kinderen onder beleidsmakers, uitvoerende ambtenaren, politici en de publieke opinie groot is. Onderwijs is volgens de internationale verdragen een RECHT en geen PLICHT! Met deze wet wordt ouders het recht ontnomen en vervangen door een PLICHT voor de kinderen. Daarbovenop geeft de Staat aan, aan welke normen er moet worden voldaan! De Memorie van Toelichting geeft duidelijkheid over uw motivatie waarom er, in uw opinie, kwaliteitseisen gesteld kunnen worden aan iedere vorm van onderwijs, maar daarmee wordt volledig voorbijgegaan aan een morele vraag OF je als Staat deze eisen kunt en mag stellen aan ouders! En of de Staat daarmee niet teveel ingrijpt in de privésfeer en de opvoeding van kinderen (redelijkheid en billijkheid beginsel).

De expliciete vraag die in deze gesteld dient te worden is: “of wij hiermee, als Nederland, over gaan naar een Staatsopvoeding en op termijn een daarmee door de Staat gecontroleerde samenleving?” De vrijheid van geloofs- en levensovertuiging komt door deze wetwijziging zwaar onder druk te staan en raakt volledig ondergesneeuwd. Het recht op vrijheid van geloof, dat notabene een van de zwaarste grondbeginselen van onze Grondwet is, wordt volledig ondermijnd. Onze Grondwet regelt al het RECHT op onderwijs. Met de huidige Leerplichtwet wordt de mogelijkheid om jouw geloofs- of levensovertuiging als ouder op je kind over te dragen gerespecteerd. De voorliggende wetwijziging riekt naar discriminatie! En staat haaks op de vrijheden zoals deze in de Grondwet zijn vastgelegd.

Bij invoering van de Leerplichtwet waren de regels uit de Grondwet reeds aanwezig en heeft de Leerplichtwet tot op heden goed gefunctioneerd. Gaan anno 2020 VN-regels ineens boven onze eigen nationale regels? Wij zijn als Nederland een soeverein land, dat betekent dat wij eigen regels maken en bepalen. Daarin zijn wij VRIJ! Wij hebben als een van de weinige landen om ons heen de vrijheid om vrijgesteld te worden van de

leerplichtwet. Een groot recht waar we trots op moeten zijn en die wij moeten blijven koesteren en niet op basis van internationale ideeën moeten laten varen.

Bekostiging

Scholen ontvangen vanuit onderwijswetgeving bekostiging voor ieder kind dat staat ingeschreven, voor “rugzak-kinderen” komen er extra financiële middelen beschikbaar en tevens is er per school een riante vergoeding voor de huisvestingskosten. Al deze financiering vanuit de overheid rechtvaardigt dan ook een inhoudelijke bemoeienis met het onderwijs. In de nu voorliggende wetswijziging komt de spreekwoordelijke liefde slechts van een kant. Ook hier is een vergelijking met de kinderopvang op zijn plaats. Wordt kinderopvang afgenomen bij een instelling of gastouder dan ontvang je als ouder een toeslag, maar kies je er voor om geen gebruik te maken van kinderopvang of om dit op een andere wijze zelf te organiseren, dan bemoeit de Staat zich er niet mee, maar moet je het ook zelf betalen.

In het voorliggende wetsvoorstel wordt een immorele denkfout gemaakt: Wel de bemoeienis over de kwaliteit en inhoud van het thuisonderwijs afdwingen, maar geen bijbehorende financiële middelen beschikbaar stellen. Dit maakt dat thuisonderwijs, naast dat het nu al enkel uit geloofs- en levensbeschouwing oogpunt geoorloofd is, ook nog eens verder onmogelijk wordt gemaakt voor ouders die niet over voldoende financiële middelen beschikken EN onvoldoende opleiding hebben genoten. Dit staat volledig haaks op onze Grondwet waarin iedereen gelijk is! De Staat heeft zich niet te bemoeien met de inrichting van het onderwijs zolang dit zich in de privésfeer afspeelt en niet mede bekostigd wordt!

Vrijheid van leven

Door dit wetsvoorstel wordt de indruk gewekt dat de overheid / de Staat controle wil uitoefenen op haar bevolking van het wieg tot het graf. Daarmee lijkt er een ander (politiek) doel te worden nagestreefd met deze wet dan de kwalitatieve verbetering van het onderwijs.

Kortom, met deze wet gaat u volledig in tegen de vrijheden van geloofs- en levensovertuiging en doet u de Grondwet te niet. U verscherpt de internationaal geldende verdragen (Recht wordt Plicht) en maakt thuisonderwijs alleen mogelijk voor de hoogopgeleide, vermogende mensen! Deze wet is onvoldoende gericht op het waarborgen van de vrijheid van geloofs- en levensovertuiging en de vrijheid als ouder om zijn kind naar eigen eer en geweten op te voeden en te scholen!

Graag word ik door u op de hoogte gehouden over de inhoudelijk beantwoording van mijn zienswijze en voortgang van vaststelling van deze wet. Voor vragen naar aanleiding van deze zienswijze ben ik altijd bereid een nadere toelichting te geven.